

...و «به خدا اصلا وقت ندارم»؛ شایع ترین دروغ ما در زندگی مدرن

«سرم شلوغ است»، «خیلی گرفتارم»، «به خدا اصلا وقت ندارم» از جمله شایع ترین دروغ هایی است که ما در متن زندگی مدرن به خود و دیگران می گوییم. ما در بیشتر موارد بسیار کمتر از آنچه وامی نماییم گرفتاریم؛

«سرم شلوغ است«، «خیلی گرفتارم«، «به خدا اصلا وقت ندارم« از جمله شایع ترین دروغ هایی است که ما در متن زندگی مدرن به خود و دیگران می گوییم. ما در بیشتر موارد بسیار کمتر از آنچه وامی نماییم گرفتاریم؛ اما در زندگی مدرن «گرفتار بودن« و «وقت نداشتن« تبدیل به نوعی ارزش شده است؛ یعنی گویی کثرت مشغله و کمبود وقت، نشانه اهمیت و منزلت فردی و اجتماعی فرد است. وقتی که به دیگری می گوییم «به خدا خیلی گرفتارم، اصلا وقت ندارم«، ته دلمان غنچ می زند، پنهانی احساس غرور می کنیم.

زندگی مدرن به ما القا می کند که انسان مفید باید تمام لحظه های روزش را برنامه ریزی کند و هر لحظه اش را باید مشغول به کاری باشد. حتی ساعات استراحت و فراغت فرد هم باید به دقت برنامه ریزی شود تا کارآیی او را در ساعات اشتغال بالا ببرد.

زندگی مدرن زندگی سرعت و اشتغال مداوم است، و کسی که در میانه این کوران آهسته و فارغ باشد یا کاهل است یا ناتوان و همین است که آهستگی و فراغت را به نوعی ضدارزش و مایه عذاب وجدان تبدیل کرده است. «بی کار بودن« و «وقت آزاد داشتن« رفته رفته مایه شرم شده است.

زندگی مدرن البته به طور طبیعی برای ما مشغله می آفریند، اما خود ما هم آگاهانه یا ناخودآگاه تلاش می کنیم زندگی مان را شلوغ کنیم و برای خود مشغله بتراشیم. ما از «بی کار ماندن« یا «وقت آزاد داشتن« احساس گناه می کنیم، و غالباً آن را نشانه برنامه ریزی بد یا اتلاف وقت می دانیم. برای همین است که حتی اگر در خانه بیکار باشیم، ترجیح می دهیم ساعتها بیهوده در اینترنت پرسه بزنیم اما به تلفن یک دوست پاسخ ندهیم. تظاهر به گرفتاری و کثرت مشغله یا راهی برای خودنمایی و خودبزرگ نمایی شده است یا شیوه ای که در پشت آن احساس گناه مان را از «بی کار بودن« پنهان می کنیم.

به نظرم خوب است که گاه به خودمان نهیب بزنیم که هرچند آدم های مهم گرفتارند، اما همه آدمهای گرفتار مهم نیستند. بی کاری و فراغت همیشه بد نیست که برعکس، در غالب موارد سرچشمه خلاقیت و مجالی برای تأمل است. آدمهایی که همیشه گرفتارند و هیچ وقت وقت ندارند، غالباً آدمهای بی نظم و پریشانی هستند که ناتوانی شان را در تنظیم مناسبات انسانی در پس تظاهر به گرفتاری پنهان می کنند. اگر کسی برای دوستی با شما وقت ندارد، همان بهتر که وقت تان را برای دوستی با او تلف نکنید.